

Domarkompendium

HYGENSTÖVARE

Utarbetat av

Svenska Stövarklubben

inför exteriördomarkonferens 2025

Hane med utmärkt helhet

Tik med utmärkt helhet

Inledning

Denna publikation är tänkt som ett hjälpmedel för domare som dömer stövarraser. Den är också tänkt att användas vid fortbildning av domare samt vid utbildning av nya domare för raserna, likaså vara ett hjälpmedel för uppfödare, hundägare och andra intresserade.

I SKKs anvisningar för bedömning framgår att den övergripande anvisningen skall vara att "varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete". Vidare skall fel och förtjänster vägas emot varandra.

Svenska Stövarklubben är noga med att fastställda uttryck för helhet och för exteriöra detaljer (utmärkt, mycket god, god och godtagbar) används av domarna. Hundarnas mankhöjd skall mätas vid varje utställning.

SvStkl som specialklubb tillämpar öppen kritik vid sina utställningar vilket skall beaktas av tjänstgörande domare.

Klubben betonar också vikten av att helhet och funktionalitet utgör grunden vid bedömning av stövarraserna.

Uppbyggnad av detta domarkompendium

I detta kompendium ingår den av SKK fastställda rasbeskrivningen.

Standardtexten publiceras till vänster, Stövarklubbens kommentarer till höger i kursiv stil.

Vi har valt att endast illustrera med foton på hundar av utmärkt typ inom standardens variation, det gäller även bilder som illustrerar rörelser, huvuden och detaljer. Det kan dock förekomma bilder på avvikelser från standarden som bör förtydligas eller uppmärksammas.

Alla fotografers medgivande finns gällande publicering.

Detta kompendium får användas fritt av Rasklubben, Svenska Stövarklubben och Svenska Kennelklubben.

Kompendiet är reviderat inför domarkonferensen mars 2025 av Thomas Eriksson, Göran Johansson, Ted Karlsson, Sarah Häggkvist och Mona Sundqvist på uppdrag av SvStkl utställningskommitté.

Innehåll

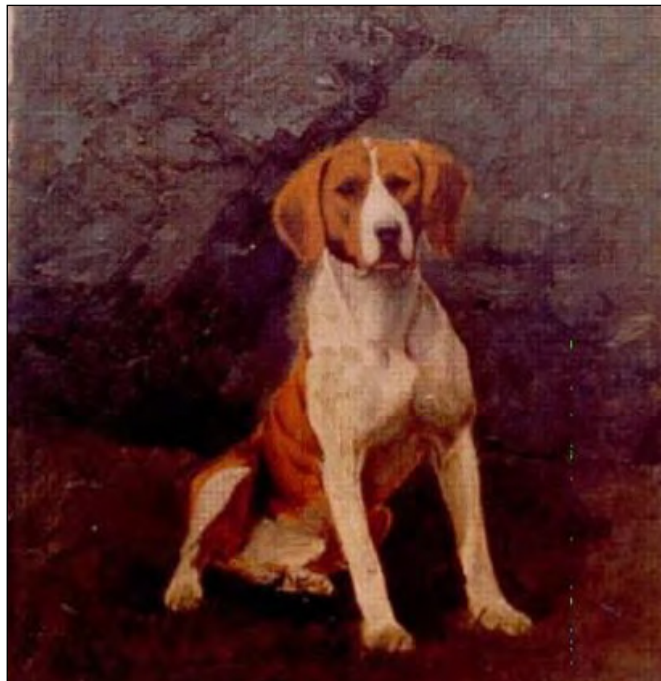
Historik	5
STANDARD FÖR HYGENSTÖVARE	7
Ursprungsland/Hemland	7
Användningsområde	7
FCI-Klassifikation	7
Helhetsintryck	7
Huvud	9
Skallparti	9
Skalle	9
Stop	9
Ansikte	9
Nostryffel	9
Nosparti	9
Läppar	10
Käkar/tänder	10
Kinder	10
Ögon	10
Öron	10
Hals	10
Kropp	10
Rygg	10
Ländparti	10
Kors	10
Bröstkorg	11
Underlinje och buk	11
Svans	11
Extremiteter	11
Framställ	11
Helhet	11
Skulderblad	11
Armbåge	11
Mellanhand	11
Framtassar	11
Bakställ	12
Lår	12
Knäled	12
Underben	12
Has/Hasled	12
Mellanfot	12
Baktassar	12
Rörelser	13
Päls	13
Pälsstruktur	13
Färg	13
Storlek/Vikt	14
Mankhöjd	14

HYGENSTÖVARE

Fel	14
Diskvalificerande fel.....	14
Nota bene	14
Testiklar	14
Hygenstövare - viktigt att komma ihåg.....	15
Egna anteckningar	15

Historik

Hygenhunden kommer främst från Ringerike, Lier och Bærum i Norge. Dess namn har det från advokat Hans Fredrik Hygen som hade sitt arbete på Ringerike. Han var en välkänd harjägare i mitten av 1800 talet, och började avla på hygenstövare under 1830 talet, han var den första i Norge som började avla fram harhundar.

När man inrättade en speciell klubb för "norska harhundar" 1902 lämnades tre färgvarianter på de norska hundarna. Det var svart, svart och/eller grå dropplad, av rasen dunker, som den kallades i folkmun. Den tredje färgen, rödbrun eller rödgul med vita tecken, var liten, men redan erkänd som hygen. Detta var också namnen på de två äldsta nationella hundraserna i Norge. Åren före och efter första världskriget var svåra för hygenstövaren och dunkerstövaren. 1925, trots starka protester i stövarleden, slogs de samman av Norska Kennelklubben (NKK) och kallades den norska harhunden, något som varade fram till 1934 då raserna separerades och erhöll sina egna standarder.

Hygenstövare är som ovan beskrivs en norsk ras. Därför har det inte varit möjligt att hitta bra rasrepresentanter från andra länder för användning i avel. Dessutom, när rasen är så liten, ger det en smal avelsbas och en liten genetisk variation. För att motverka detta har avelsråden för hygenstövare ansökt om och fått tillstånd från NKK några gånger för att korsa in med hundar från andra raser. Första gången var 1976 när avelsmatadoren dunkern NUCH Rusken 00673/73 parades med NUCH och JCh Lissi 68/6415. Även om resultatet var bra fick man inte det förväntade avelsresultatet i första generationen, eftersom endast två tikar och tre hanar föddes. Av olika skäl avlades det bara på Diana, en tik som uppfödaren behöll själv. NUCH och JCh Diana X 5173/78 gjorde stora framsteg på jaktprov, där hon hittills är den enda Norska mästaren. Hon hade fyra kullar med olika hanar, och den tidigare avsaknaden av avelsmaterial började bli bättre när 10-14 valpar föddes i kullarna. Sedan dess har det funnits fyra inkorsningar med dunker under perioden 1993 - 1996. År 2000 och 2002 fick man tillstånd för två kullar med finsk stövare, och en sista kull med hamiltonstövare 2006. Alla uppfödda kullar har gett hundar med stor jaktlust, samtidigt som man har lyckats behålla hygenstövarens goda egenskaper och exteriör.

Hane med utmärkt helhet

Tik med utmärkt helhet

STANDARD FÖR HYGENSTÖVARE	
(Rasnamn i hemlandet: Hygenhund) FCI-nummer 266 FCI-standard på engelska publicerad 1999-08-09 FCI-standard fastställd av FCI General Committee 1999-08-09 Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2021-07-30	

Ursprungsland/Hemland	
Norge	

Användningsområde	
Drivande hund.	

FCI-Klassifikation	
Grupp 6, sektion 1:2, med arbetsprov.	

Helhetsintryck	
Hygenstövare skall vara en medelstor, kraftig, kompakt och rektangulär hund med stark överlinje.	

Denna hund har varit förebild för hygenhund vid presentation av rasen i Norge.

Hunden är född ca år 2000.

Hunden är kraftig och kompakt rektangulär som standarden föreskriver men kan på bilden upplevas som något lång.

Hane med bra längd i kroppen men grund i bröstet. Maskulint huvud som kunde ha mindre läpp och vara tydligare kilformat.

Ung tik med fina proportioner. Utmärkt benstomme och tassar. Fint uttryck men lite breda öron. Markerat stop. Vacker färg.

Tik med bra kropp och proportioner, kraftig hals, välformat huvud. Bra benstomme men kunde ha mer vinklar. Står inte optimalt.

Tik med feminint huvud som kunde ha mer markerat stop. Välansatt kraftig hals, bra framställ. Något kort i kroppen.

Huvud

Huvud	
Huvudet skall vara medelstort och måttligt brett, men inte tungt. Det skall vara medellångt, något kilformat men inte spetsigt.	

Skallparti

Skalle	
Skallen skall vara svagt välvd både sett framifrån och från sidan. Nackknölen är knappt noterbar.	<i>Skallen får inte uppfattas som flat. Den ska vara välvd från alla håll.</i>

Stop	
Stopet skall vara tydligt markerat.	

Ett välutvecklat huvud med de flesta kvaliteter som önskas.

Korrekt huvud och uttryck på hygenstövare.

Ansikte

Nostryffel	
Nostryffeln skall vara svart.	

Nosparti	
Nospartiet skall vara torrt, brett och djupt. Det skall hellre vara kort än långt. Nosryggen skall vara rak. Sett från sidan skall nospartiet framtill vara avrundat, inte kantigt.	

HYGENSTÖVARE

Läppar	
Läpparna skall vara torra, inte hängande. Läpparna skall jämnt avta mot mungiporna.	

Käkar/tänder	
Saxbett.	<i>Tandbortfall kommenteras i kritiken.</i>

Kinder	
Kinderna skall vara torra och flata.	

Ögon	
Ögonen skall vara mörkt bruna, medelstora, inte utstående. Uttrycket skall vara lugnt och allvarligt. Ögonkanterna får inte vara lösa.	

Öron	
Öronen skall vara medelhögt ansatta, varken breda eller långa. De skall smalna av mot en avrundad spets. När de dras framåt skall de knappt nå till mitten på nospartiet. Öronen skall vara tunna och mjuka. De skall inte hänga flata utan lite ut från kinderna.	<i>Långa öron förekommer på grund av inkorsningsparningar.</i>

Hals	
Halsen skall vara medellång, kraftig och utan nämnvärt lös halshud.	

Kropp

Rygg	
Ryggen skall vara rak och stark.	

Ländparti	
Länden skall vara bred och muskulös.	

Kors	
Korset skall vara brett, långt och svagt avrundat.	<i>Korta och branta kors förekommer.</i>

Bröstkorg	
Bröstkorgen skall vara medelbred, lång, djup och rymlig rakt igenom. De bakre revbenen skall vara speciellt väl utvecklade så att bröstkorgen verkar lång. Bröstdjupet skall motsvara ungefär halva mankhöjden.	<i>Korta bröstkorgar förekommer, ofta i kombination med kort bröstben.</i>

Underlinje och buk	
Buklinjen skall vara endast svagt uppdragen.	<i>Överdrivet uppdragna buklinjer förekommer.</i>

Svans	
Svansen skall vara ansatt i höjd med överlinjen. Den skall vara kraftig vid roten och avsmalna mot spetsen. Svansen skall nå till hasen och skall bäras rak eller svagt uppåtböjd.	

Extremiteter

Framställ

Helhet	
Framstället skall vara torrt, solitt och senigt men inte tungt.	

Skulderblad	
Skulderbladen skall vara snedställda med god vinkel i skulderled.	

Armbåge	
Armbågsleden skall vara väl vinklad.	

Mellanhand	
Mellanhänderna skall vara breda, hellre korta än långa och svagt sluttande.	

Framtassar	
Framtassarna skall vara höga, välvda, väl slutna och riktade rakt framåt. Trampdynorna skall vara kraftiga och fasta. Det skall finnas god pälsväxt mellan tårna och trampdynorna.	<i>Platta och tunna tassar förekommer och påverkar hundens funktion</i>

*Bra skulder-
läge och fint
förbröst.*

*Kraftfullt
välutvecklat
bakstäl.*

Bakstäl

Lår	
Låren skall vara breda och muskulösa.	

Knäled	
Knälederna skall vara väl vinklade.	

Underben	
Underbenen skall vara långa.	

Has/Hasled	
Hasorna skall vara välvinklade. De skall vara breda och torra.	

Mellanfot	
Mellanfoten skall vara kort, bred och svagt sluttande. Sporrar är tillåtna, men dubbla sporrar är inte önskvärt.	

Baktassar	
Baktassarna skall vara höga, välvda, väl slutna och riktade rakt framåt. Trampdynorna skall vara kraftiga och fasta. Det skall finnas god pälsväxt mellan tårna och trampdynorna.	<i>Platta och tunna tassar förekommer och påverkar hundens funktion</i>

<i>Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är enligt lag förbjuden i Sverige.</i>	
---	--

En till alla delar utmärkt hane.

Rörelser	
Rörelserna skall vara fria och täcka mycket mark. De ska vara parallella i både fram- och bakställ under rörelse, varken uttåade fram eller kohasiga bak.	

Päls

Pälsstruktur	
Pälsen skall vara rak och helst kännas något grov vid beröring. Den skall vara tät, glansig och inte för kort. Något rikligare behåring på lårens baksidor och svansen kan godtas, men inte för mycket.	<i>Pälskvalitén är viktig för hundens funktionalitet.</i>

Färg	
Rödbrun eller gulröd ofta med svarta stickelhår och mörka schatteringar på huvudet, ryggen och svansroten och med eller utan vita tecken. Svart och rödbrun som regel med vita tecken. Vit med rödbruna eller gulröda fläckar och prickar eller med svart och tanteckning. De olika färgerna skall vara väl avgränsade från varandra.	

Storlek/Vikt

Mankhöjd	
Hanhund: 50–58 cm, idealhöjd 54 cm Tik: 47–55 cm, idealhöjd 51 cm	

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Hygenstövare - viktigt att komma ihåg

Var noga med

- Se upp med höjderna.
- Var noga med rörelserna.
- Ska vara lugn och harmonisk.
- Tydlig könsprägel.

Egna anteckningar

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

